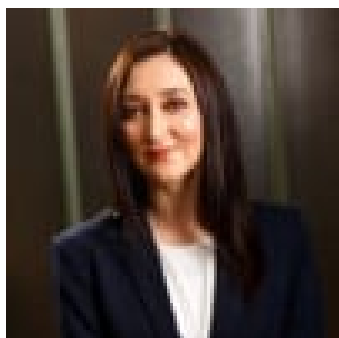

Riscuri fiscale pentru platformele online și lucrătorii care activează în cadrul acestora

Autori:

Crina Onuț, Manager, Departamentul Impozit pe Venit și Contribuții Sociale, EY România

Corina Mîndoiu, Partener Asociat, Departamentul Impozit pe Venit și Contribuții Sociale, EY România

Comisia Europeană pregătește o nouă Directivă care va reglementa activitatea platformelor online care lucrează cu liber profesioniști. Creșterea de aproximativ 500%, din ultimii cinci ani, a veniturilor din aplicațiile online de ride-sharing și livrare la domiciliu existente în Uniunea Europeană, până la 28 miliarde EUR în 2021, dar și faptul că 90% dintre platformele digitale active în această regiune le clasifică pe cele 28 de milioane de persoane care lucrează prin intermediul lor ca liber profesioniști au determinat Comisia Europeană să emită o propunere de Directivă, care să lămurească statutul acestor lucrători. În urma analizei relației lor reale cu platformele de lucru, e posibil ca anumite persoane să fie recalificate în angajați. În felul acesta, statele membre vor beneficia de venituri bugetare mai mari, prin colectarea impozitelor și contribuțiilor sociale. Ce efecte ar putea avea implementarea Directivei în România asupra unui astfel de model de business?

Ca întotdeauna, cifrele vorbesc. În studiul realizat de Comisia Europeană, pentru a vedea dacă există justificare pentru proiectul de Directivă, se arată că veniturile din activitatea platformelor existente în statele membre ale Uniunii Europene au crescut spectaculos în ultimii cinci ani. O estimare conservatoare avansează o creștere de la 3 miliarde EUR în 2016 la 14 miliarde EUR în 2020, trei sferturi din aceste venituri provenind din platformele de transport și livrare. Mai mult, având în vedere prelungirea perioadei pandemice, viitorul pare că va aduce în continuare creșteri ale acestor valori.

În același timp, după cum observă Comisia, platformele online nu au angajați, ci lucrează cu liber profesioniști, PFA-uri sau microîntreprinderi, cum apar și în legislația noastră. 55% dintre cele 28 de milioane de persoane care lucrează prin

intermediul platformelor obțin un venit mai mic decât salariul minim net orar din țara în care lucrează și petrec în medie 8 ore/săptămână îndeplinind sarcini neplătite (căutând și așteptând sarcini). Astfel, ca urmare a clasificării greșite a statutului lor de muncă, este posibil ca unele persoane care lucrează prin platforme să nu fie acoperite de drepturile și protecția acquis-ului UE și național în materie de muncă.

Pentru statele membre ale UE, clasificarea greșită a persoanelor care lucrează prin intermediul platformelor, implicit a veniturilor obținute de acestea, înseamnă de fapt mai puțini bani care ajung în bugetele publice. Persoanele care desfășoară activități independente tind să plătească taxe mai mici și rareori să plătească în sistemele de securitate socială. Lipsa siguranței juridice în ceea ce privește statutul de angajare împiedică statele membre să respecte normele de muncă, de securitate socială și fiscale. Astfel de provocări sunt resimțite mai ales în țările cu ponderi mai mari de oameni care lucrează prin intermediul platformelor (Germania, Franța, Italia, Spania, Țările de Jos, Polonia și România), care sunt, până în prezent, și cele mai active în ceea ce privește acțiunile politice relevante (alături de Austria, Belgia, Danemarca, Grecia, Irlanda, Luxemburg și Portugalia). Încercările viitoare ale statelor membre de a aborda provocările muncii pe platforme online sunt limitate, printre altele, de dificultatea de a obține informații despre locul în care se desfășoară activitatea pe platformă și de către cine, mai ales dacă platformele au sediul într-o țară și funcționează prin intermediul unor persoane cu sediul în altă parte.

În plus, Directiva propune ca persoanele care lucrează prin intermediul platformelor digitale de ocupare a forței de muncă să aibă un statut de angajare determinat corect, în funcție de relația lor reală cu platforma de lucru și să beneficieze de drepturile de muncă și securitate socială cuvenite. Drept urmare, platformele digitale care în prezent exercită un

anumit control asupra lucrătorilor ar putea fi nevoite să-și ajusteze termenii și condițiile, în așa fel încât lucrătorii să aibă parte de autonomie deplină, presupusă de activitatea independentă, adică să-și dezvolte propria clientelă sau să-și stabilească tarifele.

În România, doar în ultimele luni am asistat la intrarea pe piață a platformelor online de retail a unor jucători noi.

Ce va însemna pentru România și pentru colaboratorii platformelor on-line de la noi intrarea în vigoare a Directivei? Cum va corela legiuitorul român actualele prevederi despre relația de independență (i.e. criterii de independență, principiul substanței care prevalează asupra formei) cu prevederile Directivei, în ce măsură vor putea autoritățile fiscale să reclasifice relațiile de business cu platformele de lucru, cât de pregătite vor fi platformele de lucru să-și asume riscuri de business cu privire la o potențială reclasificare a relației într-o relație de angajare?

Evident, în baza acestui proiect de Directivă, este încă prematur să avem răspunsuri la aceste întrebări. Ne așteptăm însă ca autoritățile fiscale, în condițiile accentului pus pe întărirea colectării și pe nevoia de bani la buget, să aibă în vedere extinderea spectrului de controale fiscale către persoane fizice (de ex., persoanele fizice care câștigă bani din social media) care obțin venituri din aplicațiile online de ride-sharing și livrare la domiciliu, dar și către platformele online cu care persoanele colaborează.

În concluzie, recomandăm platformelor online care desfășoară activități în România să urmărească îndeaproape cadrul legal actual (și Directiva transpusă, când va fi cazul) pentru condițiile de independență în cazul modelului lor de business (PFA, microîntreprinderi) și să facă o analiză a îndeplinirii acestora. O astfel de analiză realizată în mod proactiv poate reduce riscurile fiscale de reîncadrare în activități

dependente în cazul unui control fiscal.

Fiscalitate: modificări ample de ultimă oră

Autori:

Răzvan Enache, Partner, Tax Advisory, Duncea, Ștefănescu & Associates

Cosmin Ștefănescu, Managing Partner, Duncea, Ștefănescu & Associates

În Monitorul Oficial al României (Partea I) nr. 1202/18.12.2021 a fost publicată **O.U.G. nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative („OUG 130/2021”)**.

După cum era de așteptat, OUG 130/2021 aduce modificări ample cadrului legislativ actual.

Subliniem, în cele ce urmează, cele mai importante noutăți/modificări cu impact imediat/semnificativ:

■ **Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal („Legea 227/2015”)**

Principalele prevederi legale ale Legii 227/2015 care au suferit modificări/completări aduse de OUG 130/2021, precum și forma aplicabilă ulterior intrării în vigoare, sunt:

1. Valoarea cadourilor în bani și/sau în natură, inclusiv a tichetelor cadou oferite de angajatori angajaților sau copiilor minori ai angajaților, cu ocazia anumitor evenimente strict menționate în Legea 227/2015:

- reprezintă venituri neimpozabile în limita a 300 lei/persoană/eveniment;
- suma de 300 lei reprezintă, totodată, și limita până la care valoarea cadourilor în bani și/sau în natură, inclusiv a tichetelor cadou oferite de angajatori, nu reprezintă venituri supuse reținerii contribuției de asigurări sociale.

Astfel, ca urmare a modificărilor/completărilor aduse de OUG 130/2021, **tratamentul fiscal** al cadourilor în bani și/sau în natură, inclusiv a tichetelor cadou oferite de angajatori angajaților sau copiilor minori ai angajaților, cu ocazia anumitor evenimente strict menționate este următorul:

- **reprezintă venituri neimpozabile** în limita a 300 lei/persoană/eveniment;
- **nu se includ** în baza de calcul a contribuției de:
  - asigurări sociale (CAS) în limita sumei de 300 lei/persoană/eveniment;
  - asigurări sociale de sănătate (CASS) în limita sumei de 300 lei/persoană/eveniment;
  - asigurări pentru muncă, în limita sumei de 300 lei/persoană/eveniment.

Acest tratament se aplică veniturilor acordate de angajatori începând cu data de 01.01.2022.

2. Valoarea tichetelor cadou oferite în alte situații decât cele menționate reprezintă venituri supuse reținerii:

- contribuției de asigurări sociale;
- contribuției de asigurări sociale de sănătate, respectiv a
- contribuției asiguratorii pentru muncă.

Astfel, ca urmare a modificărilor/completărilor aduse de OUG 130/2021, **tratamentul fiscal** al tichetelor cadou oferite în alte situații decât cele menționate la pct. 1 mai sus este următorul:

- **reprezintă, în integralitate, venituri impozabile;**
- **se includ, în integralitate, în baza de calcul a contribuției:** *i)* de asigurări sociale; *ii)* de asigurări sociale de sănătate; *iii)* asiguratorii pentru muncă.

Acest tratament se aplică veniturilor acordate de angajatori începând cu data de 01.01.2022.

3. Se prelungește – până la data de 31.12.2022 – suspendarea aplicării prevederilor potrivit cărora:

- sumele plătite de societăți pentru educația timpurie a copiilor angajaților sunt nedeductibile fiscal la stabilirea profitului impozabil;
- sumele plătite de societăți pentru educația timpurie a copiilor angajaților se scad, în limita unui plafon de 1.500 lei/lună/copil, din impozitul pe profit/impozitul pe salarii/TVA/acciza datorate bugetului de stat.

Astfel, **până la data de 31.12.2022, cheltuielile** pentru funcționarea corespunzătoare a creșelor și grădinițelor aflate în administrarea contribuabililor **sunt considerate cheltuieli cu deductibilitate limitată și intră sub incidența limitei de 5%** stabilite pentru acestea, aplicată asupra valorii cheltuielilor cu salariile personalului.

4. Se aplică cota redusă de TVA de 5%:

- la livrarea de energie termică în sezonul rece, destinată anumitor categorii de consumatori;
- la locuințele care au o suprafață utilă de maximum 120 mp, exclusiv anexele gospodărești, a căror valoare, inclusiv a terenului pe care sunt construite, este cuprinsă între suma de 450.000 lei și suma de 700.000 lei, exclusiv TVA, achiziționate de persoane fizice în mod individual sau în comun cu altă persoană fizică/alte persoane fizice.

Această facilitate se aplică pentru o singură locuință a cărei valoare este cuprinsă în intervalul amintit. **Totodată, se abrogă prevederea potrivit căreia crește plafonul** (de la 450.000 lei la 140.000 EUR, la cursul de schimb comunicat de BNR, valabil la data de 1 ianuarie a fiecărui an) sub a cărei valoare (dar cu respectarea celorlalte condiții) societățile pot livra locuințe cu aplicarea cotei reduse de TVA (i.e. 5%).

Data de la care se aplică aceste prevederi este data de 01.01.2022.

5. Se introduce, cu titlu de noutate, termenul „R0 e-Transport”, care reprezintă sistemul național de monitorizare a transporturilor de bunuri pe teritoriul național.

Procedura de aplicare a monitorizării transporturilor de bunuri pe teritoriul național va fi stabilită prin ordin al ministrului finanțelor.

■ Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale („Legea 241/2005”)

Principalele modificări/completări aduse Legii 241/2005 sunt:

- reținerea/încasarea anumitor impozite și contribuții și neplata, în termen de 60 de zile de la termenul de scadență, constituie infracțiune;

- impozitele și contribuțiile relevante ale căror reținere/încasare și neplată constituie infracțiune sunt:

1. impozitul pe veniturile din salarii și asimilate salariilor;
2. contribuția de asigurări sociale;
3. contribuția de asigurări sociale de sănătate;
4. impozitul cu reținere la sursă pe veniturile obținute din România de nerezidenți;
5. impozitul pe veniturile sub formă de dobânzi;
6. impozitul pe veniturile din alte surse;
7. contribuția la fondul pentru mediu (2% din veniturile realizate din vânzarea deșeurilor, obținute de către deținătorul deșeurilor, persoană fizică sau juridică).

Termenul de intrare în vigoare a acestor prevederi este data de 01.03.2022.

■ Principale modificări/completări aduse altor acte normative

1. Bilete de valoare:

- biletele de valoare care pot fi acordate angajaților (i.e. *tichete de masă, tichete cadou, tichete de creșă, tichete culturale și vouchere de vacanță*) trebuie emise doar pe suport electronic;
- biletele de valoare emise pe suport hârtie până la data de 31 ianuarie 2022 sunt și rămân valabile până la expirarea datei de valabilitate înscrise pe acestea;
- tichetele cadou nu pot fi acordate decât salariaților, fiind interzisă acordarea acestora către alte categorii de beneficiari.

2. Facturare:

- facturarea B2B a unor produse încadrate cu risc fiscal ridicat se va face obligatoriu, începând cu data de

01.07.2022, prin transmiterea facturilor în sistemul RO e-Factura;

- *în perioada 01.04.2022 – 30.06.2022, facturarea B2B a unor produse încadrate cu risc fiscal ridicat se poate efectua prin transmiterea facturilor în sistemul RO e-Factura;*
- *lista produselor încadrate cu risc fiscal ridicat se va adopta prin ordin al președintelui ANAF.*

3. Salariu minim:

- *salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată poate fi aplicat pentru un salariat pentru o perioadă de maximum 24 de luni de la momentul încheierii contractului individual de muncă;*
- *această prevedere a fost clarificată prin Ordonanță de Urgență (adoptată de Guvern în data de 28.12.2021, dar nepublicată încă), în sensul în care 01.01.2022 reprezintă data de la care va fi calculată perioada de 24 de luni.*

4. Prorogarea unor termene:

- *se prelungește termenul pentru depunerea cererii de anulare a accesoriilor aferente obligațiilor bugetare principale restante la data de 31.03.2020. Noul termen până la care cererea menționată mai sus (cu îndeplinirea în mod corespunzător a celorlalte condiții prevăzute) poate fi depusă de către contribuabili este 30.06.2022;*
- *se prorogă, până la data de 31.12.2025, termenul până la care sunt aplicabile obligații cu privire la calcularea, declararea și plata, de către anumiți agenți economici, a „impozitului pe monopolul natural din sectorul energiei electrice și al gazului natural”;*
- *se prorogă, până la data de 31.12.2025, termenul până la care sunt aplicabile obligații cu privire la calcularea, declararea și plata, de către anumiți agenți economici, a „impozitului pe veniturile din activitățile de*

exploatare a resurselor naturale, altele decât gazele naturale”.

Contracte de vânzare de bunuri. Garanții asociate. Modificări legislative importante

Autori:

Matei Dimoftache, Partner, Head of Banking & Finance, Duncea, Ștefănescu & Associates

Alexandra Leaua, Associate, Duncea, Ștefănescu & Associates

În Monitorul Oficial al României nr. 1245/30.12.2021 a fost publicată **O.U.G. nr. 140/2021 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri („OUG 140/2021”)**.

■ **OUG 140/2021:**

– **Transpune** în legislația națională Directiva (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului din data de 20 mai 2019 **privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri**, de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivei 2009/22/CE și de abrogare a

Directivei 1999/44/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene în data de 22 mai 2019.

– **Stabilește:** *i)* cadrul legal cu privire la contractele de vânzare încheiate între vânzător și consumator, în special norme privind conformitatea bunurilor cu contractul; *ii)* măsurile corective în caz de neconformitate; *iii)* modalitățile de punere în aplicare a respectivelor măsuri corective; *precum și* garanțiile comerciale în scopul asigurării unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor și a unei bune funcționări a pieței interne.

■ Domeniul de aplicare al OUG 140/2021:

- OUG 140/2021 **se aplică** contractelor de vânzare încheiate între un consumator și un vânzător. Contractele încheiate pentru furnizarea de bunuri care urmează să fie fabricate sau produse sunt, de asemenea, considerate contracte de vânzare potrivit prevederilor OUG 140/2021.
- OUG 140/2021 **nu se aplică** contractelor privind furnizarea de conținut digital sau de servicii digitale. *Prin excepție*, aceasta **se aplică conținutului digital sau serviciilor digitale** care sunt încorporate în bunuri sau interconectate cu acestea și care sunt furnizate împreună cu bunurile care fac obiectul contractului de vânzare, indiferent dacă conținutul digital sau serviciul digital respectiv este furnizat de către vânzător sau de către un terț.

Nota bene: OUG 140/2021 nu se aplică:

- suportului material care servește exclusiv ca suport al conținutului digital;
- bunului vândut prin executare silită sau în alt mod, ca efect al legii;
- contractelor de vânzare de bunuri de ocazie vândute la licitații publice.

■ Aspecte reglementate:

OUG 140/2021 reglementează aspecte precum:

- cerințele subiective și obiective de conformitate ale bunurilor ce fac obiectul contractelor de vânzare;
- instalarea bunurilor;
- drepturile terților;
- răspunderea vânzătorului;
- sarcina probei;
- măsurile corective în caz de neconformitate;
- repararea sau înlocuirea bunurilor;
- reducerea de preț;
- încetarea contractului;
- garanții comerciale;
- dreptul la acțiune în regres;
- informarea consumatorilor;
- sancțiuni.

Caracterul imperativ al OUG 140/2021 este prevăzut în mod expres în cuprinsul acesteia, după cum urmează: *„Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezenta ordonanță de urgență, consumatorul nu poate fi obligat la niciun acord de natură contractuală care, în defavoarea sa, exclude aplicarea dispozițiilor prezentei, derogă de la acestea sau le modifică efectele înainte ca neconformitatea bunurilor să fie adusă la cunoștința vânzătorului de către consumator”*.

Totuși, OUG 140/2021 prevede că vânzătorul *„poate să ofere consumatorului condiții contractuale mai favorabile nivelului de protecție asigurat prin prezenta ordonanță de urgență”*.

■ **Sanțiuni:**

Nerespectarea prevederilor Ordonanței reprezintă **contravenție** și, în funcție de (i) prevederile nerespectate, (ii) de consecințele acesteia și de (iii) gradul de repetabilitate al acesteia, **se sancționează cu amendă începând cu suma de 2.000 lei, putând ajunge chiar la suma de 25.000 lei**. De asemenea, odată cu aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale,

agentul constatator, respectiv reprezentantul împuternicit al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, poate dispune ca măsură **remedierea, înlocuirea ori restituirea contravalorii produsului**, după caz.

■ Dispoziții tranzitorii:

OUG 140/2021:

- intră în vigoare la data de **1 ianuarie 2022**, cu excepția art. 18 privitor la sancțiunile aplicabile în cazul nerespectării prevederilor legii, care intră în vigoare în termen de 10 zile de la data publicării în Monitorul Oficial, respectiv în data de **9 ianuarie 2022**;
- se aplică contractelor încheiate după data de 1 ianuarie 2022;
- **abrogă**, începând din data de 1 ianuarie 2022, **Legea nr. 449/2003 privind vânzarea produselor și garanțiile asociate acestora**, republicată în Monitorul Oficial nr. 347 din 6 mai 2008, cu modificările și completările ulterioare.

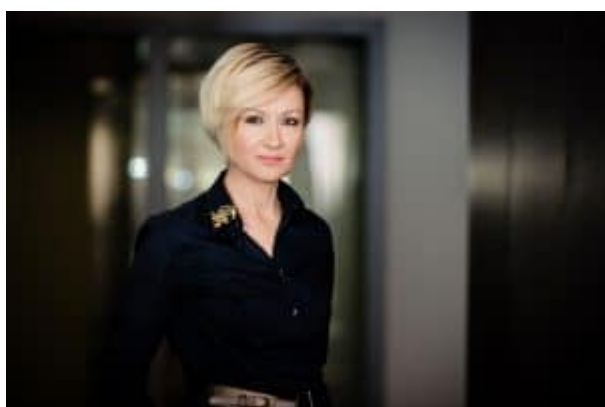

Surprizele oferite la final de an în privința tichetelor cadou și ce trebuie să ia în calcul companiile

Autori:

Andra Ciotic, Senior Manager, Departamentul Impozit pe Venit și Contribuții Sociale, EY România

Stela Andrei, Partener Asociat, Departamentul Impozit pe Venit și Contribuții Sociale, EY România

Guvernul a rezolvat problema tichetelor cadou, care trena de mai mulți ani, într-un mod neașteptat: interzice acordarea

acestora în orice alt scop decât cel social, altor persoane decât angajaților proprii.

Palatul Victoria a stabilit însă doar ce se va întâmpla de acum înainte și nu a adus lămuriri suplimentare asupra tratamentului fiscal al tichetelor cadou deja acordate de către companii angajaților partenerilor de afaceri. Ultima modificare fiscală privind tichetele cadou a fost cea de la sfârșitul anului trecut, când, tot în luna decembrie, au fost introduse în legislația fiscală prevederi specifice legate de tratamentul avantajelor în bani și/sau în natură primite de la terți – tocmai în ideea de a acoperi în special situația tichetelor cadou acordate angajaților partenerilor de afaceri.

Prin noua Ordonanță, în contextul beneficiilor acordate angajaților proprii, Guvernul a mai decis că valoarea neimpozabilă a tichetelor cadou ce pot fi acordate de Crăciun, Paște, sărbătorile similare ale altor culte religioase, cu ocazia zilei de 8 martie sau 1 iunie să crească de la 150 la 300 de lei pentru fiecare beneficiar. Această creștere a valorii neimpozabile este aplicabilă începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2022.

Ce alte probleme mai „rezolvă” această Ordonanță de urgență? Începând cu veniturile lunii ianuarie 2022, situația este elucidată: tichetele cadou acordate angajaților în scop social, cu orice altă ocazie în afara celor specific menționate în legislația fiscală, se supun atât impozitului pe salarii, cât și contribuțiilor sociale obligatorii. În acest fel, sunt eliminate dubiile cu privire la acele alte situații în care se puteau acorda tichete cadou angajaților, potrivit legii, drept cheltuieli sociale, în afara ocaziilor specific prevăzute de legislația fiscală, dar aplicând tratamentul favorabil de la contribuții sociale.

Ordonanța-trenuleț adoptată la finalul săptămânii trecute stabilește că, odată cu intrarea în vigoare a actului normativ, mai precis începând cu 18 decembrie 2021, se

interzice acordarea de tichete cadou altor categorii de beneficiari decât angajaților proprii, ocazional, pentru cheltuieli sociale. În consecință, legislația fiscală este modificată în același sens și sunt eliminate din categoria veniturilor din alte surse biletele de valoare sub forma tichetelor cadou, acordate pentru campaniile de marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi, pentru protocol, pentru reclamă și publicitate, „altele decât cele prevăzute la art. 76 alin. (3) lit. h) și alin. (4) lit. a) din Codul fiscal”.

Însă actul normativ adoptat nu clarifică în niciun fel tratamentul fiscal aplicabil pentru tichetele cadou acordate deja de companii salariaților partenerilor lor comerciali. Iar Administrația Fiscală are deja lansată, din 2019, o campanie de controale care vizează chiar tichetele cadou acordate salariaților partenerilor de afaceri. Astfel, în cadrul operațiunii denumite „Pandora”, Antifrauda a considerat că tichetele acordate de companii salariaților partenerilor lor comerciali, în cadrul unor campanii de promovare/marketing a produselor și/sau serviciilor proprii, constituie venituri de natură salarială pentru care plătitorii de venituri ar fi fost ținuți să rețină și să plătească impozit pe venituri din salarii și contribuții sociale obligatorii. În plus, companiile în cauză au primit și avize de inspecție fiscală, prin intermediul cărora erau informate că le vor fi controlate impozitul pe venituri din alte surse, impozitul pe venituri din salarii și contribuții sociale obligatorii.

Mulți dintre agenții economici aflați în această situație au contestat obligațiile, doar că direcția de soluționare a contestațiilor din cadrul ANAF nu pare să fi luat, până acum, nicio decizie asupra contestațiilor formulate de către contribuabili.

Varianta de compromis propusă în cadrul unor reuniuni ce au avut loc între reprezentanții mediului de afaceri și Ministerul Finanțelor a fost aceea a unei amnistii, pentru a

rezolva problema pentru trecut.

Tot în contextul întâlnirilor cu Ministerul de Finanțe, înainte de promovarea Ordonanței mai sus menționate, a fost subliniată importanța emiterii unor reglementări specifice, pentru ca tuturor companiilor să le fie clar în ce condiții pot acorda tichetele cadou. De exemplu, dacă se poate avea în vedere o plafonare sau o limitare a numărului de tichete cadou care pot fi acordate de către o societate cu obligații fiscale reduse, excesul urmând să fie impus cu toate taxele salariale. Doar că Guvernul a tăiat dintr-o lovitură nodul gordian, excluzând pur și simplu posibilitatea acordării tichetelor către angajații partenerilor, sancționând contravențional, începând cu 28 decembrie 2021, cu 14 puncte de amendă – respectiv 32.200 lei (raportându-ne la nivelul actual al salariul minim brut pe țară), nerespectarea interdicției de acordare a tichetelor cadou în alte situații decât cele prevăzute de lege.

Prin urmare, acele companii care și-au propus totuși pentru acest final de an să mai acorde tichete cadou angajaților partenerilor de afaceri (chiar dacă legea o interzice) ar trebui să-și asume expunerea pentru o contravenție destul de substanțială începând cu 28 decembrie. Amenda ar fi aplicabilă și dacă se plătesc toate taxele salariale pentru tichetele cadou acordate.

Acum că începutul a fost făcut și putem privi mai clar spre viitor, interesul tuturor părților este de a debloca situația și pentru trecut, așa că sunt așteptate de la Guvern sau Parlament măsuri de remediere care să rezolve problemele perioadei anterioare cât mai repede posibil.

Tax Magazine nr. 6 noiembrie – decembrie 2021

Editorial

- **Marilena Ene**

Un altfel de editorial pentru sfârșitul anului 2021
10 motive pentru care să investești în România

De actualitate

- **Cristina Oneț**

Autoritatea Vamală Română – între realitate și reformă

- **Simona Tudor, Stela Andrei, Răzvan Ungureanu, Florina Parîng**

Cadourile de Crăciun – între tradiție și fiscalitate

Impozite directe

- **Ioana Maria Costea, Despina Martha Ilucă**

Artiștii, aurul și... Codul fiscal

Impozite indirecte

- **Delia Cataramă, Bogdan Costea, Diana Dănilescu**

Deducerea TVA – legătura directă și imediată între achiziții și livrări. CJUE, în cauza C-334/20, Amper Metal Kft

Procedură fiscală

- **Andreea Florian, Mihail Petcu**

Recalificarea diurnelor în venituri salariale – subiect de dispute fiscale

- **Ionuț Măstăcăneanu, Andrada Goriță, Elena Căpățînă**

DAC 7 – 0 nouă obligație de raportare către autoritățile fiscale

Contabilitate

- **Jeni Leuca**

Operațiunile de dizolvare și lichidare – implicații contabile și fiscale. Studiu de caz

Minute de practică unitară

- **Viorel Terzea**

Jurisprudență fiscală națională

- **Viorel Terzea**

Sinteză de jurisprudență fiscală națională

Jurisprudența fiscală a instanțelor europene

- Sinteza hotărârilor în materie fiscală pronunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în perioada noiembrie-decembrie 2021

Mesaj important pentru companii: chiar dacă nu este nevoie, evaluați activele acum! Altfel, veți plăti impozite mai mari de anul viitor

Autor: Alex Milcev, lider Asistență fiscală și juridică, EY România

Creșterile, în unele cazuri explozive, de prețuri la materialele de construcții au mărit și valoarea indicilor pe

baza cărora se stabilește valoarea de impozitare a clădirilor, majorări care se vor rostogoli mai departe către sumele pe care agenții economici trebuie să le plătească către autoritățile locale drept impozit pe proprietate. Astfel, am recomanda companiilor să realizeze cât mai repede evaluarea, deși se află, poate, în interiorul termenului legal de cinci ani, pentru a ține costurile sub control. Mai ales că specialiștii nu anticipează scăderi de prețuri la materialele de construcții pe termen mediu.

Potrivit Codului fiscal, impozitul/țaxa pe clădiri pentru clădirile rezidențiale aflate în proprietatea sau deținute de persoanele juridice, se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 0,08%-0,2% asupra valorii impozabile a clădirii. În cazul clădirilor nerezidențiale aflate în proprietatea sau deținute de persoanele juridice, impozitul/țaxa pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 0,2%-1,3%, inclusiv, asupra valorii impozabile a clădirii. Dar cum se ajunge la valoarea impozabilă cerută de Cod, mai ales că aceasta nu este reprezentată de valoare de piață a clădirii?

Potrivit Ghidului GEV 500, pe care se bazează evaluatorii profesioniști, membri ai Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România – ANEVAR, valoarea impozabilă este un „tip al valorii estimat în scopul impozitării clădirilor nerezidențiale deținute de persoane fizice sau juridice și a clădirilor rezidențiale deținute de persoane juridice”, iar ea se stabilește aplicând așa-numita abordare prin cost pentru valoarea impozabilă, care, la rândul ei, constă în estimarea costului de nou din care se vor deduce deprecierea fizică și/sau deprecierea funcțională a clădirii, după caz. Nu se vor aplica depreciere economice/externe. Tot Ghidul GEV 500 spune că evaluatorul trebuie să aleagă între cele două tipuri de cost de nou – costul de înlocuire și costul de reconstruire – și să utilizeze unul dintre aceste tipuri în mod consecvent în aplicarea acestei abordări.

Ca să poată realiza o evaluare cât mai corectă, evaluatorul are la dispoziție mai multe surse de informații, pe care să le poată utiliza ca reper în stabilirea valorii, dincolo de informațiile pe care orice evaluator trebuie să le cunoască din GEV 500. Una dintre acestea, cea mai importantă (des utilizată de evaluatori), este reprezentată de cataloagele editate de IROVAL – Cercetări în evaluare.

Ori, la o cercetare atentă a indicilor de ajustare a prețurilor din cel mai recent catalog IROVAL, care este valabil din iulie anul acesta și până în iulie 2022, se pot vedea cu ochiul liber creșterile intervenite, indiferent că vorbim despre clădiri industriale, de birouri, hoteluri, clădiri comerciale sau agricole. Majorările variază puternic: pornesc de la 3%, în cazul instalațiilor și ventilațiilor unui magazin și pot depăși 60% în cazul costurilor cu infrastructura hotelurilor.

Astfel, dacă pentru o hală industrială, în catalogul anterior, costul pe metru pătrat (inclusiv TVA) era estimat la 2.900 lei, în noul catalog costul metrului pătrat este de 3.400 lei (inclusiv TVA), marcând o majorare de circa 20%. În cazul unei clădiri de birouri clasa A, costul metrului pătrat construit crește de la 6.400 lei, la 7.000 lei, în vreme ce, în cazul unui grajd costul poate ajunge la 3.600 lei metrul pătrat, în creștere cu 17%, incluzând TVA.

Pe de altă parte, cum companiile de materiale de construcții din Europa încă se confruntă cu costuri tot mai mari, mulți producători europeni se așteaptă în continuare la scumpiri repetate. Și, penuria de mână de lucru și incertitudinile provocate de un nou val al pandemiei pot întârzia stabilizarea pieței și scăderea prețurilor, spun analiștii. Astfel, cele mai recente date oferite de producătorii europeni vorbesc despre majorări de două cifre în viitorul apropiat, de la 33% la lemn, 15% la oțel, 20% la materialele plastice.

Or, în aceste condiții, devine o certitudine faptul că, anul

viitor, în iulie, valorile indicilor de ajustare din cataloagele IROVAL vor avea o altă valoare, ceea ce va crește suplimentar valoarea impozabilă a clădirilor, deci și a impozitelor ce vor trebui achitate. La toate acestea, se va adăuga și inflația – 7,8% în 2021, comparativ cu noiembrie 2020.

Astfel, am recomanda companiilor să se pună la adăpost, realizând cât mai curând posibil evaluarea clădirilor pe care le utilizează în business. Prețul unei evaluări tot va trebui suportat la un moment dat – dacă nu acum, atunci în anul viitor, 2022, sau în 2023. Însă amânarea exercițiului va duce la un nou punct de referință și, deci, la creșteri foarte mari de impozit. Iar, în cazul acesta, timpul înseamnă bani – la propriu.

Sondaj EY: Transferul de la contracte de muncă la alte forme de colaborare cu o sarcină fiscală redusă – principalul efect al posibilei eliminări a facilităților la IT-iști. Rezultatul – înjumătățirea

Încasărilor la buget din zona IT

Transferul de la contracte de muncă la alte forme de colaborare cu o sarcină fiscală redusă ar fi un prim efect al anunțatei eliminări a facilităților fiscale acordate firmelor de IT, o spune un sondaj realizat în timpul evenimentului „Sectorul IT: către viitor, cu toată viteza înainte”, organizat zilele acestea de EY România. Pe locul doi între potențiale consecințe se află, în viziunea respondenților, companii de IT și R&D, migrarea forței de muncă în străinătate și reducerea apetitului investițional în business-uri de IT. Deși există și companii care s-au gândit că ar fi dispuse să acopere impozitul datorat, cele mai multe anunță că iau în calcul migrarea către alte forme de colaborare (PFA/ II/ IF, microîntreprinderi) în România, inițierea de colaborări cu contractori străini sau chiar transferul business-ului în altă jurisdicție, pentru a contracara eventuala eliminare a facilităților fiscale.

„Dacă ne gândim că vom aduce venituri suplimentare la buget printr-o astfel de măsură de eliminare a facilității fiscale (un impozit pe venit de 10%), cu siguranță nu am pus în balanță toate costurile acesteia. De ce să pierdem ce avem când am putea câștiga în continuare susținut și sigur? Și dacă ne uităm peste programul de guvernare vedem cuvântul «digitalizare» folosit peste tot: în sectorul energetic, al transporturilor, sănătății, educației, finanțelor. Cum vom reuși să digitalizăm, dacă vom avea mai puțini angajați dedicați acestui sector?», a punctat în deschiderea discuțiilor Corina Mîndoiu, Partener Asociat, Impozit pe Venit și Contribuții

Sociale□, EY România.

Ea a fost completată de **Stela Andrei, Partener Asociat, Impozit pe Venit și Contribuții Sociale□, EY România**, care a insistat asupra nevoii extrem de mari în zona de servicii de digitalizare venite din partea sectorului public, care, de altfel, va fi completată

de cererea în creștere venită din partea sectorului privat, ceea ce se traduce pe o presiune foarte mare pe sectorul IT.

Specialiștii EY au trecut în revistă beneficiile și riscurile ce ar putea fi generate de eliminarea facilităților, concluzionând că o asemenea măsură ar genera dezechilibre fiscale majore. *„Așa cum arată și sondajul, Guvernul trebuie să ia în calcul că se va confrunța cu o reducere a numărului celor angajați cu contracte de muncă, migrarea către forme de organizare alternative, orientarea IT-iștilor spre deservirea unor beneficiari străini, emigrarea specialiștilor cu tot cu familii, închiderea unor business-uri și setarea lor în alte state. Toate acestea înseamnă bani în minus la bugetul de stat. Mai ales că, din câte știm, statul nu și-a fundamentat propunerea pe un studiu de impact”*, a arătat Corina Mîndoiu.

Partenerii EY au explicat că, la un calcul simplu, trecerea angajaților la alte forme de colaborare ar înjumătăți încasările la buget din impozitul pe venit și din contribuțiile sociale. În plus, ei nu exclud ca pierderile să fie și mai mari, în cazul în care angajații din IT vor migra cu familiile din România, moment în care nu se mai află în discuție doar veniturile salariale, ci și alte venituri ce sunt obținute de aceste persoane. *„Având în vedere că specialiștii în IT sunt în general participanți în planuri de acțiuni ale companiei/grupului din care fac parte, România va pierde bani și din faptul că odată cu schimbarea rezidenței fiscale a persoanei fizice, statul român nu va mai avea drept*

de impunere nici asupra veniturilor din investiții aferente (câștiguri de capital, dividende). Și acest lucru nu se va întâmplă doar la nivelul specialistului IT, ci și la nivelul membrilor săi de familie care obțin venituri impozabile. Așa că pierderea se va multiplica corespunzător și va putea afecta și alte domenii de activitate”, a explicat Corina Mîndoiu.

În ceea ce privește migrarea angajaților către alte forme de colaborare, specialiștii EY au arătat că nu exclud schimbări în regimurile fiscale ale microîntreprinderilor și au accentuat riscurile care sunt asociate folosirii PFA sau microîntreprinderilor ca forme de remunerare alternativă salariului.

„Vom asista, cu siguranță, la ample măsuri de verificare a specialiștilor și firmelor din domeniu. Riscul de a trece de la o relație de dependență la una ce se dorește a fi independentă este major, mai ales când vorbim de desfășurarea activității pentru același beneficiar cu care specialistul IT a avut, anterior, un contract de muncă. Și, cu atât mai mult, va fi nevoie de digitalizarea sistemelor interne ale autorităților publice care să faciliteze și să eficientizeze îndeplinirea obligațiilor fiscale de către contribuabili, dar și a acțiunilor de control ale autorităților”, a spus Corina Mîndoiu.

*„Din păcate, ANAF are un track record de practică neunitară și de interpretări «inedite», care, de regulă, vin la pachet cu un impact considerabil pentru contribuabil”, a declarat, la rândul său, **Călin Stan, Senior Manager, Băncilă, Diaconu și***

Asociații SPRL, referindu-se, în principal, la riscurile asociate modalităților de angajare a serviciilor în zona IT (salariați vs. alte forme independente), unde eventuale reclasificări efectuate de ANAF cu ocazia unor inspecții fiscale pot genera sume semnificative de plată în sarcina

contribuabilului. „Problema și-a păstrat actualitatea chiar și după «amnistia» din 2015, iar, în ultima perioadă, vedem în practică un interes crescut al ANAF pentru redeschiderea acestui subiect. În plus, riscul este actual, inclusiv în ceea ce privește analiza concretă pe care ANAF o poate face în contextul unei inspecții, sub aspectul substanțial al modului de aplicare / accesare a facilităților. Nu puține sunt cazurile în care și contribuabilii «abuzează» de aceste facilități, din motive evidente, însă trebuie spus foarte clar că, în eventualitatea unui control din partea ANAF, «fondul bate forma», așa încât acolo unde substanța facilității nu poate fi demonstrată, riscul invalidării ei (cu consecințe directe în impunere) este considerabil”, a avertizat el.

Nici în ceea ce privește facilitățile acordate pentru activitățile de cercetare-dezvoltare lucrurile se pare că nu stau mai bine, sondajul realizat ad-hoc arătând că firmele mai degrabă se feresc să aplice, temându-se, în principal, de posibile contestații ale inspectorilor fiscali sau de neclaritățile legislative (cum ar fi colaborarea cu experții care pot valida natura de cercetare-dezvoltare a activităților). „Înainte de a decide implementarea unei facilități pentru IT sau R&D recomandăm investigarea substanței activităților respective desfășurate de angajați. Pentru contribuabilii care încă aplică facilitatea pentru IT, recomandăm să verifice dacă facilitatea pentru R&D poate fi aplicată la nivel de impozit pe profit și impozit pe venit”, a precizat **Crina Onuț, Manager, Impozit pe Venit și Contribuții Sociale, EY România.**

La rândul ei, **Alina Micu, Manager, Consultanță Financiară și de Business, EY România**, a recomandat companiilor să mențină o preocupare permanentă pentru sustenabilitatea businessului, adoptând o poziție flexibilă față de schimbările în legislație privind facilitățile fiscale acordate salariaților din IT. *„Este necesar ca organizațiile să își adapteze periodic modelul de business, să*

evalueze în ce măsură se pot orienta și către cercetare-dezvoltare, să aibă în vedere un plan de creștere pe termen lung și să își asigure eficiența operațiunilor prin optimizarea și/sau redefinirea proceselor. Procesele organizate și bine documentate constituie fundamentul pentru îmbunătățirea continuă. Într-un mediu de lucru bine organizat, sunt stimulate inovația, ideile noi și dezvoltarea continuă – ingrediente de bază pentru dezvoltarea unui model de business sustenabil”, a arătat ea.

Cadourile de Crăciun – între tradiție și fiscalitate

Autori:

Simona Tudor, HR & Payroll Manager, Global Compliance and Reporting, EY România

Stela Andrei, Partener Asociat, Impozit pe venit și contribuții sociale, EY România

Răzvan Ungureanu, Director, Business Tax Advisory (BTA), EY România

Florina Parîng, Senior Manager, Taxe Indirecte, EY România

Prin tradiție, decembrie este luna bilanțurilor, a pregătirilor de sărbători sau a planurilor pentru un nou an. Dar decembrie este și luna recunoștinței. Și, chiar dacă indicatorii economici, în unele cazuri, ar putea să nu arate așa cum au fost estimați, companiile vor în continuare să își manifeste recunoștința față de parteneri și clienți, pentru încredere și colaborare, față de angajați, cărora vor să le mulțumească pentru un an greu, și, nu în cele din urmă, să-i bucure pe copiii care au nevoie de ajutor. Dar care sunt acele cadouri ce pot fi oferite de către companii, care pot beneficia de facilități fiscale sau deduceri: tichete cadou, cadouri sau sume de bani? La ce aspecte fiscale trebuie să fie atente companiile?

Oferirea de tichete cadou sau cadouri în natură, cu ocazia Crăciunului, este o formă foarte des folosită de către companii cu scopul de a le mulțumi angajaților pentru anul care se apropie de sfârșit și, de asemenea, pentru a-i bucura pe copiii acestora cu un dar în plus în sacul Moșului. Sigur,

companiile pot oferi tichete cu valori mai mari, în funcție de cât de generoși își doresc sau își permit să fie, totuși doar valoarea de până în 150 lei de beneficiar este scutită de la plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale. Nimic nu-i poate împiedica pe angajatori să le ofere salariaților și o sumă de bani, pentru că și în acest caz se va aplica aceeași facilitate fiscală. Dar, pentru că „forma” se pare că este în continuare destul de importantă (deși se tot discută de „substanța” care ar trebui să prevaleze), angajatorii trebuie să fie atenți și să prevadă acest gest de recunoștință fie în contractul colectiv de muncă, fie în regulamentul intern. Prevederea lui în contractul individual de muncă este mai rar întâlnită.

Inutil de precizat că pentru ce depășește limita de 150 de lei pentru fiecare angajat și copil al acestuia, societățile vor datora contribuții sociale și impozit pe venit. Din punctul de vedere al impozitului pe profit, cadourile oferite angajaților și copiilor acestora, indiferent de forma în care sunt acordate, sunt considerate cheltuieli sociale, care sunt deductibile în limita a 5% din costurile cu salariile. De asemenea, compania va trebui să aibă în vedere și costul cu TVA pe care îl va suporta pentru cadourile acordate angajaților sau copiilor acestora, care nu prezintă nicio legătură cu desfășurarea activității economice în condiții optime.

Ce se întâmplă din punct de vedere fiscal cu cadourile oferite de Crăciun altor persoane decât salariații proprii și copiii acestora? În ceea ce privește acțiunile de protocol, pentru tichetele cadou acordate, societățile vor datora doar impozit pe venit, acestea fiind încadrate la venituri din alte surse. E de avut în vedere forma și aici – în privința evidenței nominale a beneficiarilor care trebuie să cuprindă o serie de informații personale pentru care GDPR-ul este extrem de important.

Pe de altă parte, în cazul cadourilor în natură – cum ar fi

coșurile de Crăciun cu bunătăți – având în vedere că nu sunt prevăzute în mod expres în Codul fiscal la vreo categorie de venit, ca fiind impozabile sau neimpozabile, logica și practica ne pot spune că acestea nu se impozitează. Totuși, nu este exclus ca surprizele să apară, în cazul unui control fiscal, iar aceste cadouri să fie reconsiderate, în categoria de venituri impozabile ca fiind venituri din alte surse. Totuși, sperăm că ANAF să fie diligentă și să-și facă cunoscută interpretarea, în cazul în care este una nefavorabilă contribuabililor, solicitând de asemenea legiuitorului clarificări legislative viitoare. În acest fel, avem convingerea că autoritățile fiscale vor reuși să dea dovadă de interes în dezvoltarea unei relații bazată pe încredere și credibilitate cu contribuabilii.

În ceea ce privește impozitul pe profit, în cazul cadourilor oferite partenerilor de afaceri, sub forma tichetelor cadou sau a cadourilor în natură, acestea sunt considerate cheltuieli de protocol, care sunt deductibile în limita a 2% din profitul contabil al companiei. Dacă TVA a fost dedusă la achiziția cadourilor acordate în cadrul acțiunilor de protocol, atunci compania va suporta un cost cu TVA pentru suma care depășește pragul de 100 lei/cadou.

În ceea ce privește donațiile ce se pot face mai ales în astfel de zile către copiii în nevoie, în mare, ele sunt nedeductibile. Astfel, din punctul de vedere al impozitului pe profit, aceste cheltuieli sunt nedeductibile, dar, în măsura în care se acordă sub formă de sponsorizări (către un ONG, de pildă, sau unei unități de cult, dar este important ca acestea să fie înscrise într-un Registru special), pot fi scăzute în limita a 20% din impozitul pe profit datorat, dar nu mai mult de 0,75% din cifra de afaceri a companiei. Aceeași facilitate fiscală este aplicabilă și în cazul micro-întreprinderilor, care sunt plătitoare de impozit pe venit, în limita a 20% din acesta. Din perspectiva TVA, dacă donațiile se fac în bunuri, TVA aferentă va fi nedeductibilă (cost la nivelul companiei),

dar dacă bunurile sunt acordate sub forma unei sponsorizări, costul cu TVA va fi înregistrat pentru ceea ce depășește, la nivelul unui an, pragul de trei la mie din cifra de afaceri. Din perspectiva impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale, donațiile și sponsorizările primite, conform legii, de către persoanele fizice, nu reprezintă venituri impozabile.

Subiectul tichetelor cadou, care sunt oferite în alte scopuri și care ar putea fi subiect de reclasificare, rămâne în continuare controversat. Șansa primirii din partea autorităților fiscale a unui cadou plăcut, cu ocazia sărbătorilor, este relativ redusă pentru companiile vizate de o astfel de inspecție. Dar luna decembrie este luna surprizelor și rămâne să vedem ce ne mai rezervă.

În concluzie, rămânând atenți la partea fiscală, recomandăm tuturor să se bucure de spiritul sărbătorilor, să fie generoși atât la suflet, cât și prin oferirea de cadouri celor din jur pe care îi apreciază și/sau pe care vor să-i ajute.

Fiscalizarea veniturilor din activități în platforme online. Cum, când, cu cât? Impact direct asupra comunităților de bloggeri, vloggeri, influenceri și alți

operatori online

Autori:

Stela Andrei, Partener Asociat, Impozit pe venit și contribuții sociale, EY România

Cristina Cristea, Senior Manager, Impozit pe venit și contribuții sociale, EY România

Călin Stan, Avocat, Senior Managing Associate, Băncilă, Diaconu și Asociații SPRL

La o simplă accesare a celui mai utilizat motor de căutare, spre exemplu, pentru *influencer*, obții rapid (în doar 0,49 de secunde) 473.000 de rezultate. Poți afla că există Social Media Stars Index, care îi ordonează pe cei mai importanți dintre ei, și că, de curând, ANAF a declanșat o campanie de verificări ce vizează „situațiile fiscale ale persoanelor care obțin venituri nedeclarate din activități desfășurate online pe platforme audio-video și/sau pe site-uri de tipul rețelelor de socializare” – YouTube, Facebook, Instagram, Tik-Tok.

Pentru că, deseori, informațiile despre modul de declarare a acestor tipuri de venituri, impozite datorate, termene de declarare și plată nu sunt ușor accesibile, ne-am propus să abordăm acest subiect. Așadar, cum se fiscalizează aceste noi tipuri de venituri, primite ele fie în bani, fie în natură?

Perioada dificilă prin care trecem s-a dovedit a fi plină de provocări atât pe plan profesional, cât și pe plan personal pentru majoritatea dintre noi. Tehnologia/digitalizarea nu mai poate fi ignorată, ea face parte din viața noastră în moduri la care nu ne-am fi gândit în trecut. Dacă, pe unii dintre noi, tehnologia, prin prisma telemuncii, ne-a „forțat” să realizăm că activitățile profesionale (și generatoare de venituri) pot fi desfășurate și din altă parte decât de la birourile unor companii, pentru mulți alții, tehnologia a

devenit parte din viața lor cu mult înainte. Iar odată cu dezvoltarea abilităților, au identificat cu rapiditate noi moduri de a obține un venit, și ne referim aici cu precădere la veniturile obținute de bloggeri, vloggeri, influenceri.

Și, pentru că vorbim de forme relativ noi de venituri pentru multe persoane, nu putem să nu atingem subiectul impozitării, care rămâne un lucru cert și aplicabil (chiar dacă de multe ori, neclar sau complex). *Nemo censetur legem ignorare* este o veche expresie latină, care denumește principiul aplicabil în prezent în dreptul penal, potrivit căruia necunoașterea sau cunoașterea greșită a legii nu înlătură obligația persoanelor de a se conforma legii și de a răspunde pentru încălcarea ei. De aceea, este foarte important să știm care sunt taxele datorate pentru astfel de venituri, cum le declarăm și ce termene trebuie să avem în vedere.

Modul de declarare și taxele datorate depind de modul în care se decide să fie desfășurată această activitate, dar și de scopul ei, de natura venitului, de sursa lui, de rezidența fiscală, precum și de țara în care se desfășoară activitatea. Situația devine și mai complexă atunci când înțelegem că obținerea unui venit impozabil nu se rezumă doar la încasarea de către blogger/vlogger/influencer a unei sume de bani pentru activitatea prestată, ci trebuie să avem în vedere și recompensările în natură primite de aceștia.

Poate exista falsa impresie că ANAF nu are cum să afle sursa și nivelul veniturilor acestor categorii, dar tocmai această digitalizare oferă diferite pârghii de identificare, atât a veniturilor obținute în bani, cât și a celor primite în natură. Este destul de ușor de observat într-o postare brandul unui produs, iar de aici doar o chestiune de timp până când autoritățile fiscale pot adresa întrebări în vederea stabilirii dacă acesta reprezintă o plată în natură. În cazul în care persoana susține că este un produs achiziționat, trebuie să ia în calcul faptul că va fi nevoie să furnizeze documentele justificative care demonstrează achiziția.

Prin urmare, este foarte important de știut cine are obligația de a declara aceste venituri și cine trebuie să plătească taxele aferente. În funcție de forma de organizare pe care un vlogger/blogger/influencer alege să o aibă, diferă și modul de declarare și taxele datorate.

Forme de organizare. Declarații și impozite

Atunci când aleg o formă sau alta de organizare, bloggerii, vloggerii și ceilalți influenceri trebuie să analizeze care este cea mai potrivită pentru cazul lor concret, fără a omite însă nici scopul pentru care desfășoară respectiva activitate și nici aspectele legale ale unei forme de organizare.

Există diferite forme sub care o astfel de activitate poate fi desfășurată, fiecare putând avea asociate obligații fiscale de declarare și plată.

În cazul **persoanei fizice neînregistrate juridic și fiscal**, dacă aceste venituri în bani și/sau în natură sunt obținute din România și nu au caracter de continuitate, plătitorul venitului are obligația de a declara și plăti către stat impozitul pe venit. Dacă aceste venituri sunt însă obținute din străinătate, apare obligația de a declara aceste venituri prin Declarația Unică. Termenul de depunere a declarației este de până la data de 25 mai a anului următor celui în care a fost realizat venitul. În ambele cazuri, impozitul datorat este de 10%. În ceea ce privește contribuția la sănătate (CASS), aceasta se datorează indiferent dacă venitul este obținut din România sau din străinătate (în baza Declarației Unice), însă numai dacă venitul anual (venituri din respectiva activitate plus alte venituri personale obținute în timpul anului) depășește 12 salarii minime pe economie (se datorează 10% la baza de calcul plafonată, de asemenea, la 12 salarii minime).

În cazul **persoanei fizice autorizate (PFA)**, vorbim deja de activități desfășurate cu regularitate, cu scopul de a realiza

venituri, există obligația de a ține contabilitatea și, spre deosebire de o persoană fizică neînregistrată fiscal, PFA își poate deduce cheltuielile, conform legii. Declarația se face tot prin intermediul Declarației Unice. În plus, în afară de impozit pe venit (10%) și CASS (10%, aplicabil în aceleași condiții ca cele menționate mai sus), o PFA datorează și contribuția la pensie – CAS (25% la un venit minim impus). Pe scurt, o PFA datorează întotdeauna impozit și contribuțiile de asigurări sociale de sănătate și pensie, doar dacă venitul anual cumulativ depășește 12 salarii minime pe economie. Altfel, CASS și CAS sunt opționale.

În cazul **microîntreprinderilor**, se depun trimestrial declarații de către societate și se plătește 3% sau 1% din cifra de afaceri. Dividendele sunt impozitate la sursă cu 5%, însă persoana fizică are obligația personală de a depune Declarația Unică dacă suma dividendelor primite, singure sau împreună cu alte venituri personale obținute în același an, depășește limita celor 12 salarii minime pe economie, cu scopul de a declara și plăti CASS. Sigur, se adaugă și taxele salariale în cazul unui contract de muncă sau mandat pe care îl poate avea persoana fizică cu societatea. Dacă nu, deși pare să fie o variantă destul de atractivă având în vedere un nivel de impozitare mai redus, capcanele ar putea să apară atunci când persoana are multe investiții pe care le face/cheltuieli care nu se deduc și accesul la bani (cash-flow-ul) este mai redus (în cel mai bun caz, un acces trimestrial, dacă distribuirea de dividende se poate face trimestrial).

Nu excludem și varianta în care, în anumite cazuri, veniturile din activitățile de creație online pot fi considerate venituri din drepturi de autor. Și un ultim aspect important de menționat este că, și în cazul minorilor care obțin astfel de venituri, legislația are prevederi speciale și, în consecință, nu scapă nici acestea de la impozitare.

În strânsă legătură cu cele de mai sus, recomandăm persoanelor

fizice care obțin venituri din activități pe platformele online, fie că sunt în bani sau în natură, să se intereseze temeinic privind obligațiile fiscale pe care le au și să fie riguroși în ceea ce privește declararea și plata acestora.

Directiva privind declararea publică a impozitelor plătite în fiecare țară a fost adoptată. Multinaționalele au doi ani și jumătate să se pregătească pentru impact

Autori:

Adrian Rus, Partener, Liderul departamentului Prețuri de Transfer, EY România

Georgiana Bizdrigheanu, Manager, Prețuri de Transfer, EY România

Propunerea de Directivă privind raportarea publică pentru fiecare țară în parte (CbCR) a trecut săptămâna trecută de Parlamentul European și urmează să intre în vigoare în decembrie anul acesta. Directiva prevede obligația declarării publice a impozitului pe profit plătit în fiecare stat membru sau într-o țară terță aflată într-o jurisdicție necooperantă, precum și a altor informații legate de impozite – profituri, angajați în fiecare țară. Raportarea trebuie realizată de multinaționalele sau companiile independente cu un venit total consolidat de peste 750 milioane de euro în fiecare dintre ultimele două exerciții financiare consecutive, indiferent dacă își au sediul în UE sau în afara acesteia (dar operează

în UE). Statele membre vor avea la dispoziție 18 luni pentru a transpune directiva în legislația națională.

Directiva nu este chiar nouă, ci o reactivare a unei propuneri mai vechi, din 2016, ce venea în contextul Acțiunii 13 a BEPS (pilonul OECD menit să combată erodarea bazei de impozitare și transferul profitului). Aceasta stabilea, tocmai pentru a ajuta țările să urmărească profiturile realizate pe teritoriul lor și să se poată opune unor eventuale transferuri de bani, să impună multinaționalelor să își declare veniturile și profiturile realizate, dar fiecare autorității financiare de care aparține. Propunerea de Directivă, în schimb, depășea acest cadru și propunea ca multinaționalele să raporteze public, în registrul public și pe site-ul lor, profiturile în fiecare dintre țările în care sunt prezente, veniturile și angajații din fiecare țară. Noua variantă a fost însă blocată, în lipsa unui acord politic. Impedimentul a fost depășit în vară, când Portugalia a reușit să obțină acordul Sloveniei și al Austriei, care se împotriviseră până atunci, și să mute temeiul juridic din legislația de armonizare a normelor referitoare la impozitul direct, în legislația specifică dreptului societăților comerciale, contabilității și raportărilor financiare, schimbare care atrage competența Parlamentului European și a Consiliului, Parlamentul devenind for decizional.

Textul de compromis, care a fost însușit de altfel și de Parlament, menționează că informațiile ar trebui să fie dezvăluite dezagregat pentru fiecare țară în parte și, astfel, să fie raportare pentru fiecare dintre cele 27 de state membre ale UE și pentru toate jurisdicțiile necooperante. Data de începere a raportării a fost stabilită până cel târziu la primul exercițiu financiar care începe la sau după doi ani și șase luni de la data intrării în vigoare a directivei. Această modificare ar putea presupune că momentele diferite de transpunere a directivei de către statele membre individuale nu ar mai afecta data de începere a normelor, deoarece acum

punctul de declanșare este intrarea în vigoare a directivei și nu termenul limită de transpunere. Cu toate acestea, utilizarea termenului „cel mai târziu” și în textul actualizat poate însemna că statele membre ar avea în continuare posibilitatea de a aplica normele mai devreme dacă aleg în mod conștient să facă acest lucru.

Important de reținut. Directiva de raportare publică va avea un impact semnificativ asupra multinaționalelor, care ar trebui să se aștepte la o creștere a transparenței, pentru că investitorii și publicul solicită tot mai multe informații referitoare la impozitele pe care le plătesc, ceea ce le va afecta direct pozițiile fiscale.

Comaniile ar trebui, de asemenea, să monitorizeze îndeaproape progresul transpunerii directivei de către statele membre individuale și să evalueze impactul directivei asupra activității lor, stabilindu-și strategiile și asigurându-se că sunt pregătite să colecteze datele necesare pentru a asigura calitatea și consecvența raportării.